YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kuudes jaosto)
14 päivänä heinäkuuta 2005 *

Asiassa C-420/04 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 29.9.2004,

Georgios Gouvras, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bereldange (Luxemburg), edustajanaan asianajaja J.-N. Louis, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J. Currall ja L. Lozano Palacios, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Borg Barthet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja S. von Bahr,

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Gouvras vaatii valituksellaan kumottavaksi Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-180/02 ja T-113/03, Gouvras vastaan komissio, 15.7.2004 antaman tuomion (Kok. H. 2004, s. I-A-225 ja s. II-987; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi Gouvrasin kanteet, joilla vaadittiin kumoamaan yhtäältä komission 14.8.2001 tekemä päätös, jolla vahvistettiin taannehtivalla vaikutuksella 1.11.2000 alkaen ja koko siksi ajaksi, kun Gouvras on tilapäisesti siirrettynä yksikön edun mukaisesti, tämän asemapaikaksi Ateena, ja vaadittiin kyseisen päätöksen (jäljempänä 14.8.2001 tehty päätös) nojalla perusteettomasti maksettujen summien palautusta, ja toisaalta saman toimielimen 30.4.2002 tekemä päätös, jolla rajattiin 35 prosenttiin se osa Gouvrasin palkasta, jonka tämä voi siirtää Luxemburgiin tilapäisen siirtonsa aikana.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 37 artiklan ensimmäisessä kohdassa määritellään tilapäinen siirto muihin tehtäviin yksikön edun mukaisesti seuraavalla tavalla:

"Muiden tehtävien tilapäisestä hoitamisesta on kyse silloin, kun vakinainen virkamies on nimittävän viranomaisen päätöksellä:

a) yksikön edun mukaisesti:

— määrätty hoitamaan tilapäisesti jotakin tointa muualla kuin siinä toimielimessä, jonka palveluksessa hän tavallisesti on

— —"

3 Henkilöstösääntöjen 38 artiklassa määrätään tämän tyyppiseen siirtoon sovellettavista säännöistä:

"Yksikön edun mukaisesti tapahtuvan tilapäisen muihin tehtäviin siirron yhteydessä noudatetaan seuraavia sääntöjä:

a) nimittävä viranomainen päättää siitä asianomaista virkamiestä kuultuaan,

b) nimittävä viranomainen vahvistaa tilapäisen siirron keston,

c) asianomainen virkamies voi pyytää siirron päättymistä aina kuuden kuukauden kuluttua,

d) virkamiehellä, joka on siirretty tilapäisesti hoitamaan muita tehtäviä 37 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan, on oikeus tasauspalkkaan silloin, kun hänen tilapäisesti hoitamastaan tehtävästä maksettava kokonaispalkka on pienempi kuin hänen palkkaluokkansa ja tasonsa mukainen palkka siinä toimielimessä, josta hän on siirtynyt; virkamiehellä on myös oikeus saada korvaus kaikista muihin tehtäviin siirtymisen aiheuttamista lisäkuluista,

— —

f) tilapäisesti muihin tehtäviin siirretty virkamies säilyttää virkansa sekä oikeutensa ikälisien kertymiseen ja mahdollisuuden ylennyksiin,

g) tilapäisen siirron päättyessä virkamies palaa välittömästi hoitamaan aiemmin hoitamaansa virkaa."

4 Henkilöstösääntöjen 85 artiklassa säädetään aiheettomasti suoritetun etuuden takaisinperimisestä seuraavaa:

"Kaikki aiheettomasti suoritetut määrät peritään takaisin, jos edun saaja on ollut tietoinen suorituksen aiheettomuudesta tai jos suorituksen aiheettomuus oli niin ilmeinen, että hänen olisi täytynyt tietää siitä."

5 Sillä, mikä asemapaikka on tilapäisen siirron ajan, on vaikutusta henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevien ulkomaankorvausta koskevan 4 artiklan, asettautumiskorvausta koskevan 5 artiklan ja päivärahaa koskevan 10 artiklan sovellettavuuteen.

6 Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Ulkomaankorvaus, joka on 16 prosenttia virkamiehelle maksettavan peruspalkan, kotitalouslisän ja huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän kokonaismäärästä, myönnetään:

a) virkamiehelle

— joka ei ole eikä ole koskaan ollut sen valtion kansalainen, jonka alueella hänen asemapaikka sijaitsee

ja

— joka ei ole kuusi kuukautta ennen tehtäviensä aloittamista päättyvän viiden vuoden jakson aikana asunut vakituisesti tai harjoittanut pääasiallista ansiotoimintaansa kyseisen valtion Euroopan-puoleisella alueella. Tätä säännöstä sovellettaessa ei oteta huomioon olosuhteita, jotka aiheutuvat toiselle valtiolle tai kansainväliselle organisaatiolle suoritetuista palveluista,

b) virkamiehelle, joka on tai on ollut sen valtion kansalainen, jonka alueella hänen asemapaikkansa sijaitsee, ja joka on ennen palvelukseen tuloaan asunut vakituisesti kymmenen vuotta kyseisen valtion Euroopan-puoleisen alueen ulkopuolella muusta syystä kuin hoitaakseen tehtäviään jonkin valtion tai kansainvälisen organisaation palveluksessa."

7 Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Vakinaisella virkamiehellä, joka täyttää ulkomaankorvauksen saamisen edellytykset tai joka osoittaa joutuneensa vaihtamaan asuinpaikkaa täyttääkseen henkilöstösääntöjen 20 artiklan velvoitteet, on oikeus asettautumiskorvaukseen, joka on kotitalouslisään oikeutetun virkamiehen osalta kahden kuukauden peruspalkan suuruinen, ja sellaisen virkamiehen osalta, jolla ei ole oikeutta tähän lisään, yhden kuukauden peruspalkan suuruinen.

— —

Asettautumiskorvaukseen sovelletaan virkamiehen asemapaikalle vahvistettua korjauskerrointa.

2. Samansuuruinen asettautumiskorvaus maksetaan uuden asemapaikan osoittamisen yhteydessä virkamiehelle, jonka on vaihdettava asuinpaikkaansa täyttääkseen henkilöstösääntöjen 20 artiklan velvoitteet.

3. — —

Asettautumiskorvaus maksetaan esitettäessä todisteet siitä, että virkamies — ja jos virkamiehellä on oikeus kotitalouslisään, myös hänen perheensä — on asettautunut asemapaikkaan.

4. Jos virkamies, jolla on oikeus kotitalouslisään, ei asettaudu asemapaikkaansa perheensä kanssa, hän saa ainoastaan puolet siitä korvauksesta, johon hänellä muuten olisi oikeus; toinen puoli maksetaan, kun hänen perheensä asettautuu asemapaikkaan, jos se tapahtuu [henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan] 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

Jos asettautumista ei tapahdu ja jos virkamies siirretään paikkaan, jossa hänen perheensä asuu, se ei anna hänelle oikeutta asettautumiskorvaukseen.

— — "

8 Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 10 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Virkamiehellä, joka voi osoittaa, että hänen on vaihdettava asuinpaikkaa täyttääkseen henkilöstösääntöjen 20 artiklan velvoitteet, on oikeus 2 kohdassa määrättynä aikana päivärahaan — —

2. — —

Päivärahaa ei missään tapauksessa myönnetä sen päivän jälkeen, jona virkamies on muuttanut täyttääkseen henkilöstösääntöjen 20 artiklan velvoitteet.

— — "

9 Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Virkamiehen saatavat maksetaan siihen paikkaan ja sen maan valuuttana, jossa virkamies hoitaa tehtäviään.

2. Yhteisöjen toimielinten yhteisellä sopimuksella henkilöstökomitean lausunnon saamisen jälkeen vahvistamissa määräyksissä vahvistetuin edellytyksin virkamies voi:

a) siirrättää säännöllisesti sen toimielimen välityksellä, jonka palveluksessa hän on, palkastaan osan, joka on enintään hänen saamansa ulkomaan- tai maastamuuttokorvauksen suuruinen — —

b) järjestää säännöllisiä, a alakohdan alussa mainittua enimmäismäärää suurempia siirtoja, jos niiden tarkoituksena on kattaa kustannukset, jotka aiheutuvat varsinkin säännöllisistä ja todistettavista sitoumuksista, joita asianomainen virkamies on tehnyt toimielimensä toimipaikan sijaintimaan ulkopuolella tai sen maan ulkopuolella, jossa hän suorittaa tehtäviään,

c) saada luvan täysin poikkeuksellisista syistä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa siirrättää edellä mainittujen säännöllisten siirtojen lisäksi määriä, jotka hän haluaa saada käyttöönsä a alakohdassa tarkoitettuina valuuttoina.

3. Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa siirroissa käytetään henkilöstösääntöjen 63 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua valuuttakurssia; siirrettyihin määriin sovelletaan kerrointa, joka edustaa sille maalle, jonka valuuttana siirto tehdään, vahvistetun korjauskertoimen ja virkamiehen asemamaan korjauskertoimen välistä suhdetta."

10 Euroopan yhteisöjen virkamiesten palkan osittaista siirtoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista koskevien määräysten (jäljempänä yhteiset määräykset), jotka tulivat voimaan 1.1.1980 ja joita sovelletaan 1.4.1979 alkaen, 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Virkamies voi henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla siirrättää pyynnöstään säännöllisesti toimielimen välityksellä palkastaan osan, joka on enintään hänen saamansa ulkomaan- tai maastamuuttokorvauksen suuruinen; kyseiseen osaan palkasta sovelletaan virkamiehen palkkaan asemapaikassa sovellettavaa korjauskerrointa."

11 Yhteisten määräysten 2 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Virkamies voi henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 17 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla lisäksi siirrättää pyynnöstään säännöllisesti toimielimen

välityksellä sellaisen osan palkastaan, joka on 1 artiklassa tarkoitettua määrää suurempi, jos näiden siirtojen tarkoituksena on kattaa kustannukset, jotka aiheutuvat säännöllisistä ja todistettavista sitoumuksista, joita virkamiehellä on asemapaikkansa sijaintimaan ulkopuolella."

Näihin siirtoihin oikeuttavina kustannuksina pidetään:

— sellaisen lapsen, jonka perusteella on oikeus huollettavana olevan lapsen lisään, koulutuksesta johtuvat kulut sillä edellytyksellä, että koulun tai yliopiston antama todistus esitetään — —

— — —

— kiinnelainan maksut sillä edellytyksellä, että notaarin todistus ja lainasopimus esitetään — — ."

12 Yhteisten määräysten 3 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Edellä 1 ja 2 artiklassa kuvattujen säännöllisten siirtojen yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää 35 prosenttia kuukausittaisesta nettopalkasta."

13 Yhteisten määräysten 5 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Nimittävä viranomainen voi henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 17 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla antaa virkamiehelle täysin poikkeuksellisista syistä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa luvan siirrättää toimielimen välityksellä määriä, jotka virkamies haluaa saada käyttöönsä jonakin niistä valuutoista, joita tarkoitetaan mainitussa liitteessä olevan 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa. Ennen luvan myöntämistä tutkitaan, onko sen myöntäminen perusteltua."

14 Lisäksi yhteisten määräysten 6 artiklan neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

"Toimielin tarkistaa säännöllisin väliajoin, että ne edellytykset, joilla siirtoja koskeva lupa on myönnetty, täyttyvät edelleen. Toimielin ei tee siirtoja sen jälkeen, kun se toteaa, että nämä edellytykset eivät enää täyty."

15 Yhteisten määräysten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30.7.1993 annetuissa komission sisäisissä ohjeissa, jotka on julkaistu *Informations administratives* -lehden numerossa 815, joka ilmestyi 11.8.1993, säädetään seuraavaa:

"1. Virkamies voi [yhteisten] määräysten 2 artiklassa vahvistetuin edellytyksin saada järjestetyksi säännöllisiä, kyseisten määräysten 1 artiklassa mainittua enimmäismäärää suurempia siirtoja.

— Kyseisten siirtojen tarkoituksena on oltava kattaa kustannukset, joista määrätään [yhteisten] määräysten 2 artiklassa.

— — —

3. Toimielimen välityksellä tapahtuvia siirtoja koskevan järjestelmän käyttäminen on sallittua vain silloin, kun maa, jossa sitoumukset on tehty ja jossa kyseisiin sitoumuksiin liittyvät kustannukset syntyvät, sijaitsee virkamiehen asemapaikan sijaintimaan ulkopuolella, ja siirto tehdään kyseisen maan valuutassa — — "

Tosiseikat

16 Asian tosiseikat käyvät selville valituksenalaisesta tuomiosta seuraavalla tavalla:

"15 Kantaja nimitettiin 1.6.1982 Euroopan yhteisöjen komission koeajalla olevaksi virkamieheksi ja työskentelemään palkkaluokan A 6 hallintovirkamiehenä asemapaikkanaan Luxemburg.

16 Kantaja vakinaistettiin 25.2.1983 tehdyllä päätöksellä 1.3.1983 alkaen ja hänet ylennettiin ensin palkkaluokkaan A 5 vuonna 1987, sitten palkkaluokkaan A 4 vuonna 1991 ja lopulta 1.3.1999 palkkaluokkaan A 3 ja yksikön päälliköksi.

17 Kantaja nimitettiin komission kaikkia yksikköjä koskevan uudelleenjärjestelyn seurauksena 1.10.1999 terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston kansanterveyden linjan Kansanterveystilanteen arviointi, terveyspolitiikan kehitys ja terveyskysymykset muilla politiikan aloilla -nimisen yksikön päälliköksi.

18 Kantajan pääosasto pyysi kaikkien asianosaisten suostumuksella 6.10.2000 henkilöstösääntöjen 37 artiklan a kohdan ensimmäisen luetelmakohdan ja 38 artiklan nojalla komission henkilöstön ja hallinnon pääosastolta kantajan tilapäistä siirtämistä yksikön edun mukaisesti Kreikan terveysministeriöön.

19 Kantaja määrättiin tässä tarkoituksessa 27.10.2000 tehdyllä päätöksellä henkilökohtaisessa virassa olevaksi neuvonantajaksi terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston kansanterveyden linjan johtajan alaisuuteen. Tätä päätöstä sovellettiin 1.11.2000 alkaen.

20 Komissio toteutti tämän jälkeen kantajan tilapäisen siirron muihin tehtäviin yksikön edun mukaisesti 21.11.2000 tekemällään päätöksellä, jossa määrättiin seuraavaa:

"1 artikla

Georgios Gouvras (henkilöstönumero 04295), joka on terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston palkkaluokan A 3 virkamies, on päätetty henkilöstösääntöjen 37 artiklan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan ja 38 artiklan nojalla siirtää tilapäisesti yksikön edun mukaisesti [Kreikan] — — terveysministeriöön.

2 artikla

Georgios Gouvras on siirrettynä tilapäisesti muihin tehtäviin yksikön edun mukaisesti 1.11.2000—31.10.2001."

21 Kantajan siirron tilapäisen luonteen vuoksi tämän perhe jäi Luxemburgiin, jossa hänen lapsensa jatkoivat opintojaan, ja hänen puolisonsa, joka on samoin Euroopan yhteisöjen komission virkamies, jatkoi tehtävissään Luxemburgissa.

22 Komissio jatkoi kantajan palkan, johon sisältyi ulkomaankorvaus ja johon sovellettiin korjauskerrointa 100, maksamista Luxemburgiin. Asiassa on riidatonta, etteivät Kreikan viranomaiset maksaneet kantajalle mitään korvausta tämän tilapäisen siirron aikana.

23 Kantaja pyysi 23.7.2001 sähköpostin välityksellä, että hänelle ja hänen lapsilleen maksetaan vuosittaiset kiinteämääräiset korvaukset matkakuluista asemapaikan ja lähtöpaikkakunnan välillä.

24 Martine Reicherts, joka on komission henkilöstön ja hallinnon pääosaston Luxemburgin ja Ispran hallinnon ja henkilöstöhallinnon linjan johtaja, pyysi 26.7.2001 päivätyllä kirjeellään saman pääosaston Oikeudet ja velvollisuudet; sosiaalipolitiikka ja toimenpiteet -nimisen linjan Henkilöstösäännöt-yksikön päällikköä Adrian Barnettia antamaan hänelle "tarvittaessa oikeudellisen yksikön kannan pyytämisen jälkeen ja kun otetaan huomioon — — asiaa koskeva oikeuskäytäntö (asia T-15/95, do Paço Quesado v. komissio, tuomio 28.2.1996, Kok. H. 1996, s. I-A-57 ja II-171, erityisesti 26 [–] 30 kohta) tarkempaa tietoa siitä, mikä katsotaan Gouvrasin asemapaikaksi."

25 Tässä kirjeessä Reicherts totesi seuraavaa:

"Koska tilapäisestä siirrosta muihin tehtäviin tehdyssä päätöksessä ei tarkenneta asianomaisen asemapaikkaa, yksiköllänі on ongelmia asianomaiselle kuuluvien maksujen ja korvausten suhteen, minkä johdosta on käyty kirjeenvaihtoa [henkilöstön ja hallinnon pääosaston Luxemburgin ja Ispran hallinnon ja henkilöstöhallinnon linjan Luxemburgin henkilöstön yksikön] ja [saman pääosaston Oikeudet ja velvollisuudet; sosiaalipolitiikka ja toimenpiteet -nimisen linjan yksilökohtaisten oikeuksien yksikön] välillä, ja näitä ongelmia on käsitelty Brysselissä pidetyssä kokouksessa ilman, että lopullista kantaa asiassa olisi kuitenkaan saavutettu."

26 Reicherts lähetti Barnettin vastauksen saatuaan 14.8.2001 kantajalle seuraavansisältöisen — — kirjeen:

"— — Luxemburgin henkilöstön yksikkö on saanut Henkilöstösäännötyksiköltä — — pyyntöönne liittyen lisää selvennystä asiaa koskevien säännösten soveltamisesta tilanteeseenne. Tämän kirjeen liitteenä on asiaa koskeva kirjeenvaihto.

Tästä vastauksesta, joka annettiin 31.7.2001, käy ilmi seuraavaa:

— teillä on henkilöstösääntöjen 38 artiklan mukaisesti oikeus hakea korvausta muihin tehtäviin siirtymisen aiheuttamista kuluista; kuluista on esitettävä selvitys asiakirjoin

— palkastanne vähennetään [Kreikan] — — terveysministeriöltä, jonka palvelukseen teidät on tilapäisesti siirretty, mahdollisesti saamanne tulot

— koska teidät on siirretty tilapäisesti Ateenaan, kyseinen kaupunki on vahvistettava asemapaikaksenne 1.11.2000 alkaen

— tällä perusteella oikeutenne ulkomaankorvauksen samoin kuin vuosittaisten matkakorvausten saamiseen lakkaa kyseisestä päivästä lukien

— palkkaanne sovelletaan Kreikkaa koskevaa korjauskerrointa

— palkkanne maksetaan Kreikkaan

— — —

Jotta palkanmaksu ei keskeydy, teidän palkkanne syyskuulta 2001 lasketaan yllämainittujen edellytysten mukaisesti ja maksetaan pankkitilillenne Luxemburgissa. Palkanmaksuyksikkö ilmoittaa teille syyskuun 2001 alussa, mikä määrä tarkalleen pidätetään teille jatkossa maksettavasta palkasta, ja on käytettävissänne takaisinperinnän toteuttamisen yksityiskohtien määrittämistä varten. Tässä vaiheessa takaisinperittävän määrän kokonaissummaksi voidaan arvioida 31 000 euroa, mikä on täysin ohjeellinen määrä eikä sisällä takaisin perittäviä vuosittaisia matkakorvauksia."

27 Kantaja sai kirjeen tiedoksi faksitse 11.9.2001 ja vastasi siihen 14.9.2001 yksityiskohtaisella kirjeellä, jossa pyydettiin kyseisen päätöksen tarkistamista sekä erinäisiä muita tietoja. Kantaja selvitti tässä kirjeessä myös, että hänellä oli ollut vaikeuksia saada tarkkoja tietoja tilapäisen siirtonsa ehdoista, ja mainitsi ne henkilöt, joilta oli pyytänyt neuvoa tästä asiasta ja joita olivat komission henkilöstön ja hallinnon pääosaston henkilöstöpolitiikan linjan henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ja kansallisten asiantuntijoiden yksikössä työskentelevä Lavaud, saman pääosaston Oikeudet ja velvollisuudet; sosiaalipolitiikka ja toimenpiteet -nimisen linjan yksilökohtaisten oikeuksien hallinnoinnin yksikössä työskentelevä Perez-Silvan sekä kantajan pääosaston yleisten asioiden linjan henkilöstön, budjetin ja muiden varojen yksikön päällikkö Janssens. Kantaja totesi lisäksi, että hän ei ole saanut lähtönsä jälkeen komission yksiköiltä mitään tilapäisen siirtonsa ehtoja koskevaa tiedotetta, jossa hänelle olisi ilmoitettu, että siirto tapahtuu hänen omalla taloudellisella vastuullaan ja että perusteettomasti maksetut määrät voidaan periä takaisin.

28 Reicherts vastasi kyseiseen kirjeeseen 2.10.2001 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä 2.10.2001 tehty päätös) ja ilmoitti, että kantaja voi halutessaan riitauttaa taloudellisten etuuksiensa uuden vahvistamisen ja tehdä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen.

29 Augendre-niminen henkilö komission henkilöstön ja hallinnon pääosaston Luxemburgin ja Ispran hallinnon ja henkilöstöhallinnon linjan Luxemburgin henkilöstön yksiköstä lähetti 10.10.2001 kantajalle kirjeen, jossa ilmoitettiin, että 14.8.2001 tehdyn päätöksen johdosta tehdyn oikaisulaskelman — joka koskee kantajan palkkaa tämän tilapäisen siirron aikana — mukaan palkanpidätys on henkilöstösääntöjen 85 artiklan nojalla marraskuussa 2001 1 342,30 euroa ja joulukuun 2001 ja marraskuun 2003 välisenä ajanjaksona 1 342,16 euroa kuukaudessa, mikä tarkoittaa yhteensä 24 kuukausittaista palkanpidätystä.

30 Kantaja teki 22.10.2001 nimittävälle viranomaiselle (jäljempänä AIPN) valituksen, jossa vaadittiin 14.8.2001 tehdyn päätöksen ja 2.10.2001 tehdyn päätöksen kumoamista sekä kaikkien niiden palkkalaskelmien kumoamista, joilla ensiksi mainittu päätös pantiin täytäntöön.

31 Kantajalle ilmoitettiin 31.10.2001 lähetetyllä sähköpostiviestillä, että komission terveys- ja kuluttaja-asioista vastaava jäsen David Byrne on päättänyt samana päivänä kutsua kantajan takaisin Luxemburgiin niiden haasteiden vuoksi, joita komissiolla on bioterrorismin alalla.

32 Komissio lopetti 11.12.2001 tekemällään päätöksellä kantajan yksikön edun mukaisesti tapahtuneen tilapäisen siirron Kreikan terveysministeriöön ja määräsi tämän uudelleen henkilökohtaisessa virassa olevaksi neuvonantajaksi terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston kansanterveyden linjan johtajan alaisuuteen. Tämä päätös kumottiin ja korvattiin komission 6.2.2002 tekemällä päätöksellä, jolla kantaja määrättiin saman johtajan alaisuuteen hoitamaan aiemmin hoitamaansa henkilökohtaisessa virassa olevan neuvonantajan virkaa.

33 AIPN hylkäsi kantajan valituksen 22.2.2002 tekemällään päätöksellä, jonka kantaja sai tiedoksi 1.3.2002.

34 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen kirjaamoon 11.6.2002 jättämällään kannekirjelmällä kanteen 14.8.2001 tehdystä päätöksestä (asia T-180/02).

35 Kantaja teki komission kantajan asemapaikan vahvistamisesta Ateenaan tekemän päätöksen johdosta 28.1.2002 hakemuksen, jolla pyydettiin sellaisen palkanosan siirtoa, joka oli välttämätön sellaisten säännöllisten ja todistettavien

sitoumusten hoitamiseksi, joista kantajan piti ilmoituksensa mukaan vastata Luxemburgissa, joka oli hänen tavanomainen asemapaikkansa ja pääasiallinen asuinpaikkansa.

36 Kantaja teki 8.3.2002 toisen hakemuksen, jolla hän pyysi henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevien 5 ja 10 artiklan mukaisten asettautumiskorvauksen ja päivärahan myöntämistä sillä perusteella, että hän oli aloittanut hoitamaan tehtäviään ensin 1.11.2000 Ateenassa ja sitten 1.11.2001 Luxemburgissa.

37 Henkilöstöhallinto yhtäältä hyväksyi 30.4.2002 tekemillään päätöksillä (jäljempänä 30.4.2002 tehdyt päätökset) henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 17 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla kantajan hakemuksen siitä, että osa hänen nettopalkastaan siirretään Kreikasta Luxemburgiin marraskuun 2000 ja lokakuun 2001 välisenä ajanjaksona, mutta rajoitti tämän osan kuitenkin 35 prosenttiin mainitusta palkasta, ja toisaalta ilmoitti kantajalle, että tämän asettautumiskorvauksen ja päivärahan maksamista koskevat hakemukset hylättiin."

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne ja kanteen kohteena oleva päätös

17 Gouvras nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 11.6.2002 jättämällään kannekirjelmällä ensimmäisen kanteen 14.8.2001 tehdystä päätöksestä (asia T-180/02). Komissio vaati tämän kanteen hylkäämistä.

18 Valittaja nosti toisen kanteen 30.4.2002 tehdyistä päätöksistä (asia T-113/03). Komissio vaati tämänkin kanteen hylkäämistä.

19 Valittaja esitti 14.8.2001 tehdystä päätöksestä nostamansa kanteen tueksi kolme perustetta.

20 Valittaja vetosi ensimmäisessä perusteessaan siihen, että komissio rikkoi henkilöstösääntöjen 37 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ja 38 artiklan a kohtaa, koska se ei noudattanut velvollisuutta kuulla valittajaa ennen tämän tilapäistä siirtoa, ja vahvisti taannehtivasti valittajan asemapaikaksi Ateenan.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 70–86 kohdassa ensinnäkin, että hallinnolla oli syytä olettaa, kun otetaan huomioon valittajan palkkaluokka, että tämä tunsi hyvin hallinnolliset ja henkilöstösääntöjen mukaiset menettelyt, ja toiseksi, että virkamiehen asemapaikka on lähtökohtaisesti siellä, missä tämä hoitaa tehtäviään, ja että kun komissio siirsi valittajan tilapäisesti Kreikan terveysministeriöön, se vahvisti implisiittisesti tämän asemapaikaksi Ateenan.

22 Niinpä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomionsa 87 kohdassa, että komissio vahvisti perustellusti valittajan asemapaikaksi Ateenan, ja hylkäsi näin ollen valittajan ensimmäisen kanteensa tueksi esittämän ensimmäisen perusteen.

23 Valittaja väitti toisella perusteellaan, että komissio rikkoi henkilöstösääntöjen 85 artiklaa ja teki mielivaltaisen päätöksen, joka perustui luottamuksensuojan periaatteen ja huolenpitovelvollisuuden periaatteen noudattamatta jättämiseen, koska komissio ei toimittanut valittajalle hyvissä ajoin luotettavia tietoja, joiden perusteella tämä olisi voinut tutkia, voiko hän, kun hän ottaa huomioon taloudelliset sitoumuksensa, hyväksyä tilapäisen siirron Ateenaan ja palkkansa pienentymisen merkittävästi sen takia, että sovelletaan Kreikkaa koskevaa korjauskerrointa ja asettautumiskorvaus poistetaan.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa tältä osin, että henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaan aiheettomasti suoritetun etuuden takaisinperimisen edellytyksenä on, että kyseessä on aiheeton suoritus, jonka aiheettomuudesta edun saaja on ollut tietoinen tai jonka aiheettomuus oli niin ilmeinen, että edun saajan on täytynyt tietää siitä.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ensiksi valituksenalaisen tuomion 108 kohdassa sen osalta, tiesikö valittaja suorituksen aiheettomuudesta, koska tämän asemapaikaksi olisi pitänyt vahvistaa Ateena, että Gouvras oli saanut aiheettomasti hänelle maksetut määrät sen vuoksi, että hänen asemapaikakseen oli vahvistettu Luxemburg.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkentaa valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa kuitenkin, että kyseiset määrät voidaan periä takaisin vain, jos henkilöstöhallinnon tekemä virhe oli niin ilmeinen, että valittajan on täytynyt tietää siitä. Saman tuomion 111 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että vaikka on totta, että komission kanta oli epäselvä ja että sillä meni useita kuukausia valittajan oikeuksia koskevaan kysymykseen vastaamiseen etenkin asettautumiskorvauksen osalta, on todettava, että tavanomaista huolellisuutta noudattava virkamies, jolla on valittajan kokemus ja palkkaluokka, ei voi olla tietämätön siitä, että kyseinen korvaus liittyy siihen, että asemapaikka on ulkomailla henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 4 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

27 Asiassa oli väitetty, että 14.8.2001 tehty päätös oli mielivaltainen, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tältä osin toiseksi valituksenalaisen tuomion 117–119 kohdassa, että koska täsmällisiä väitteitä velvollisuudesta, jota väitetään rikotun, ei ole esitetty, on kyseinen peruste hylättävä.

28 Asiassa oli väitetty, ettei komissio ole noudattanut huolenpitovelvollisuutta, ja tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kolmanneksi valituksenalaisen tuomion 120–125 kohdassa, että komissio ei ole laiminlyönyt tätä velvollisuutta, koska valittaja on myöntänyt, että hänelle kerrottiin niistä vaikutuksista, joita yksikön edun mukaisesti tapahtuvalla tilapäisellä siirrolla on hänen hallinnolliseen asemaansa.

29 Neljänneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi mainitun tuomion 126–133 kohdassa luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista koskevasta väitteestä, että kyseinen peruste on hylättävä erityisesti siksi, ettei komissio ollut antanut valittajalle tämän tilapäistä siirtoa koskevia täsmällisiä vakuutuksia.

30 Näin ollen valittajan ensimmäisen kanteensa tueksi esittämä toinen peruste hylättiin perusteettomana.

31 Valittaja vetosi kolmannessa perusteessaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevien 5 ja 10 artiklan rikkomiseen sillä perusteella, että komissio epäsi häneltä oikeuden asettautumiskorvaukseen ja päivärahaan.

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 142–144 kohdassa tältä osin, että komissio ei evännyt 14.8.2001 tekemässään päätöksessä valittajalta oikeutta kyseisiin korvauksiin. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kyseinen peruste oli hylättävä.

33 Näin ollen Gouvrasin mainitusta päätöksestä nostama kyseinen kanne hylättiin kokonaisuudessaan.

34 Gouvras vetosi 30.4.2002 tehdyistä päätöksistä nostamassaan toisessa kanteessa kahteen perusteeseen, joilla hän riitautti kyseisten päätösten laillisuuden.

35 Ensimmäisessä perusteessaan Gouvras väitti, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevia 5 ja 10 artiklaa rikottiin, koska häneltä evättiin Ateenaan siirtonsa ajalta asettautumiskorvaus ja päiväraha ja koska kun hänet siirrettiin takaisin Luxemburgiin, häneltä evättiin jälleen asettautumiskorvaus.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ensiksi valituksenalaisen tuomion 156–159 kohdassa väitteestä, joka koski asettautumiskorvauksen myöntämistä valittajan tilapäisen siirron yhteydessä Ateenaan, että valittaja vaati perustellusti 30.4.2002 tehdyn päätöksen, jolla häneltä evättiin asettautumiskorvaus, kumoamista.

37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi toiseksi valituksenalaisen tuomion 160–161 kohdassa väitteestä, joka koski asettautumiskorvauksen myöntämistä valittajalle tämän Luxemburgiin paluun yhteydessä, että komissiolla oli henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 5 artiklan 4 kohdan mukaan peruste evätä kyseinen korvaus.

38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kolmanneksi päivärahan osalta valituksenalaisen tuomion 162–166 kohdassa, että komissio epäsi sen valittajalta perustellusti, sillä muussa tapauksessa sitä olisi maksettu tälle henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 10 artiklan tarkoituksen vastaisesti. Valittajan asuinpaikkaa Ateenassa ei voitu pitää tilapäisenä, kuten ei asuinpaikkaa Luxemburgissakaan.

39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi siis, että valittajan toisen kanteensa tueksi esittämä ensimmäinen peruste oli hyväksyttävä osittain, sillä komissio epäsi virheellisesti valittajan asettautumiskorvauksen tämän tilapäisen Ateenaan siirron yhteydessä.

40 Valittaja väitti toisessa perusteessaan, että kun komissio myönsi hänelle luvan siirtää vain 35 prosentin suuruisen osan palkastaan sen jäsenvaltion ulkopuolelle, jossa hän hoiti tehtäviään, komissio rikkoi henkilöstösääntöjen 38 artiklan d alakohtaa ja henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevaa 17 artiklaa.

41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 194–211 kohdassa, että komissio sovelsi oikein henkilöstösääntöjen 38 artiklan d alakohtaa, koska valittajalle maksettiin tämän tilapäisen Ateenaan siirron ajalta palkkaa, joka vastasi sitä palkkaluokkaa ja tasoa, joka tällä oli toimielimessä, josta hän oli siirtynyt. Kyseinen säännös ei nimittäin tarkoita sitä, että asianomaisen virkamiehen olisi pitänyt saada tilapäisen Ateenaan siirtonsa aikana samansuuruista palkkaa kuin mitä hänelle maksettiin Luxemburgissa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi, että se, että lupa siirtoon myönnettiin vain 35 prosentin suuruiseen osaan valittajan nettopalkasta, ei ollut suhteeton toimenpide, koska valittaja ei ole esittänyt perusteluja sille, että hänellä on sellaisia poikkeuksellisia sitoumuksia, joiden perusteella henkilöstöhallinto voi antaa luvan mainittua prosenttimäärää suuremman osan siirtoon.

42 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi Gouvrasin toisen kanteensa tueksi esittämän toisen perusteen.

43 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 30.4.2002 tehdyn päätöksen, jolla Gouvrasilta evättiin asettautumiskorvaus hänen tilapäisen Ateenaan siirtonsa yhteydessä, ja hylkäsi toisen kanteen muilta osin.

Muutoksenhaku

Asianosaisten vaatimukset

44 Gouvras vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin

— ensisijaisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin sillä hylättiin Gouvrasin seuraavat vaatimukset:

— asiassa T-180/02 vaadittu 14.8.2001 tehdyn päätöksen kumoaminen, ja

— asiassa T-113/03 vaadittu 30.4.2002 tehdyn päätöksen, jolla rajoitetaan se palkan osa 35 prosenttiin, jonka valittaja voi tilapäisen siirtonsa ajan siirtää Luxemburgiin, kumoaminen

— ratkaisee asian uusien säännösten nojalla ja sallii valittajan mukauttaa perusteitaan ja vaatimuksiaan

— toissijaisena vaihtoehtona kumoaa 14.8.2001 tehdyn päätöksen kaikkine määräyksineen ja kumoaa 30.4.2002 tehdyn päätöksen, jolla rajoitetaan se palkan osa 35 prosenttiin, jonka valittaja voi siirtää Luxemburgiin, joka on hänen tavanomainen asemapaikkansa

— velvoittaa komission korvaamaan molemmista oikeudenkäynneistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

45 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— jättää valituksen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, tai ainakin toteaa, että valitus on perusteeton

— velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

46 Aluksi on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklassa määrätään, että jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella julkisasiamiestä kuultuaan hylätä valituksen perustellulla määräyksellä.

Valitusperusteet, jotka koskevat 14.8.2001 tehtyä päätöstä

Ensimmäinen valitusperuste

47 Valittaja vetoaa tässä valitusperusteessaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei tarkistanut, antoiko komissio todella valittajalle ennen tämän yksikön edun mukaisesti tapahtuneen tilapäisen siirron määräämistä tietoa kaikista niistä vaikutuksista, joita siirrolla on tämän

hallinnolliseen asemaan, ja niistä taloudellisista seurauksista, joita siirrosta aiheutuu etenkin ulkomaankorvauksen ja vuosittaisten matkakorvausten osalta, sekä siitä, että palkkaan sovelletaan Kreikkaa koskevaa korjauskerrointa. Näin ollen valittajalla ei ollut mahdollisuutta valvoa tehokkaasti etujaan ja pyytää kuuden kuukauden määräajan jälkeen tilapäisen siirtonsa päättämistä. Niinpä Gouvras katsoo, että henkilöstösääntöjen 37 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ja 38 artiklaa on rikottu.

48 Tältä osin on muistettava, että EY 225 artiklan 1 kohdasta ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja että muutoksenhaun perusteena on käytettävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta puuttuvaa toimivaltaa, asian käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta oikeudenkäyntivirhettä, joka on hakijan edun vastainen, tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta yhteisön oikeuden rikkomista (ks. mm. asia C-284/98 P, parlamentti v. Bieber, tuomio 16.3.2000, Kok. 2000, s. I-1527, 30 kohta ja asia C-345/00 P, FNAB ym. v. neuvosto, määräys 10.5.2001, Kok. 2001, s. I-3811, 28 kohta).

49 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa lisäksi, että ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on yhtäältä toimivaltainen toteamaan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-667, 42 kohta ja yhdistetyt asiat C-280/99 P–C-282/99 P, Moccia Irme ym. v. komissio, tuomio 21.6.2001, Kok. 2001, s. I-4717, 78 kohta).

50 Näin ollen vain silloin, kun valittaja vetoaa siihen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt toteamuksia, joiden paikkansapitämättömyys käy ilmi asiakirja-aineistosta, tai ottanut sille esitetyt todisteet huomioon vääristyneellä

tavalla, voidaan ottaa tutkittavaksi väitteet, jotka koskevat kyseisen tuomioistuimen suorittamaa tosiseikkojen määrittämistä ja arviointia.

51 Tässä tapauksessa on kuitenkin todettava, että Gouvras vaatii ensimmäisessä valitusperusteessaan sitä, että yhteisöjen tuomioistuin tutkii uudelleen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän tosiseikkojen arvioinnin, jonka mukaan valittajaa kuultiin riittävällä tavalla ennen tilapäistä siirtoa koskevan päätöksen tekemistä, mutta Gouvras ei kuitenkaan osoita, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.

52 Näin ollen kyseinen valitusperuste on hylättävä, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Toinen valitusperuste

53 Gouvras väittää toisessa valitusperusteessaan ensiksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että henkilöstöhallinnon menettely oli virheellistä, kun tämä laati 1.11.2000 ja 14.8.2001 välisenä aikana palkkalaskelmat, joihin sisältyi ulkomaankorvaus ja joissa sovellettiin Luxemburgia koskevaa korjauskerrointa.

54 Lisäksi valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi yhteisön oikeutta, kun se totesi, että valittaja tiesi, että suoritukset olivat aiheettomia tai että niiden aiheettomuus oli niin ilmeistä, että valittajan on täytynyt tietää siitä. Valittaja ei hyväksy sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että tavanomaisuutta huolellisuutta noudattava virkamies, jolla on valittajan palkkaluokka ja taso, ei voinut olla tietämättä, että riidanalaiset suoritukset olivat aiheettomia.

55 Näin ollen valittaja kyseenalaistaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vastauksen kysymykseen tosiseikkojen oikeudellisesta luonnehdinnasta ja asettaa oikeuskysymyksen yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

56 Tästä seuraa, että valituksen tueksi esitetty toinen valitusperuste on otettava tutkittavaksi.

Valitusperusteen kahden eri osan perusteltavuus

57 Aluksi on todettava suorituksen aiheettomuuden osalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi perustellusti valituksenalaisen tuomion 104–108 kohdassa, että virkamiehen kokonaispalkan voimassapitämistä koskeva periaate ei voi johtaa siihen, että henkilöstöhallinto myöntää virkamiehelle korvauksia, joihin tällä ei ole oikeutta. Näin ollen, kun valittajan asemapaikaksi olisi pitänyt vahvistaa Ateena, on todettava, että henkilöstöhallinto suoritti tälle aiheettomia summia sen vuoksi, että tämän asemapaikaksi oli vahvistettu Luxemburg.

58 Siitä, oliko suorituksen saaja tietoinen suoritusten aiheettomuudesta, on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi perustellusti valituksenalaisen tuomion 109–116 kohdassa, että komissio menetteli oikein, kun se toteutti aiheettomasti maksettujen etuuksien takaisinperinnän.

59 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa, vaikka on totta, että komission kanta oli epäselvä ja että sillä meni useita kuukausia valittajan oikeuksia koskevaan kysymykseen vastaamiseen etenkin asettautumiskorvauksen osalta, on todettava, että tavanomaista huolellisuutta noudattava virkamies, jolla on valittajan kokemus ja palkkaluokka, ei voi olla tietämätön siitä, että kyseinen korvaus liittyy henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 4 artiklassa tarkoitettuun tilanteeseen, jossa asemapaikka on ulkomailla.

60 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa — ja toisin kuin valittaja väittää — valittaja ei voinut saada henkilöstösääntöjen säännöksistä vahvistusta sille, että hänen asemapaikkanaan voi pysyä Luxemburg ja että hänellä säilyy oikeus kaikkiin niihin korvauksiin, joita hän sai Luxemburgissa. Henkilöstösäännöissä ei ole nimenomaisia säännöksiä siitä, miten virkamiehen asemapaikka määritetään tilapäisen siirron yhteydessä, ja niissä nimenomaan liitetään tietyt edellytykset kyseessä olevien korvausten maksamiseen.

61 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi perustellusti, että komissio menetteli oikein, kun se toteutti aiheettomasti maksettujen etuuksien takaisinperinnän.

62 Näin ollen toinen valitusperuste on hylättävä, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Valitusperuste, joka koskee 30.4.2002 tehtyä päätöstä

63 Tällä ainoalla valitusperusteellaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, ettei 30.4.2002 tehty päätös ollut henkilöstösääntöjen 38 artiklan d alakohdan vastainen siltä osin kuin sillä rajoitetaan se palkan osa 35 prosenttiin, jonka valittaja voi tilapäisen siirtonsa ajan siirtää Luxemburgiin.

64 Valittaja toteaa valituskirjelmässään vain, että hänen vaatimuksensa tarkoituksena ei ole saada hänen taloudellista asemaansa paremmaksi kuin hänen siirtoonsa kuuluu, vaan sen tarkoituksena on estää se, ettei siirrosta aiheudu merkittävää taloudellista haittaa. Tämän väitteen tueksi ei kuitenkaan ole esitetty mitään perusteluja.

65 Tältä osin on todettava, että EY 225 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan määräysten mukaisesti valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. mm. asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000, Kok. 2000, s. I-5291, 34 kohta; asia C-248/99 P, Ranska v. Monsanto ja komissio, tuomio 8.1.2002, Kok. 2002, s. I-1, 68 kohta ja asia C-488/01 P, Martinez v. parlamentti, määräys 11.11.2003, Kok. 2003, s. I-13355, 40 kohta).

66 Tässä tapauksessa valituksessa ei ilmoiteta, mistä syystä oikeudellinen peruste, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nojautui valituksenalaisen tuomion

210 kohdassa, on virheellinen ja minkä vuoksi valitusperuste, joka koskee 30.4.2002 tehtyä päätöstä, on hylättävä, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat.

67 Vaikka vaatimus voitaisiinkin ottaa tutkittavaksi, se on perusteeton siitä syystä, että artiklaa, johon tässä tapauksessa vedotaan, ei voida soveltaa, koska se, ettei henkilöstösääntöjen mukaisia suorituksia makseta, ei kuulu kustannuksen käsitteeseen.

Oikeudenkäyntikulut

68 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan muutoksenhakuun, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 70 artiklan mukaan toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan henkilöstöasioissa. Kuitenkin työjärjestyksen 122 artiklan toisen kohdan nojalla 70 artiklaa ei sovelleta virkamiehen tai muuhun henkilöstöön kuuluvan toimielintä vastaan tekemiin valituksiin. Koska valittaja on hävinnyt muutoksenhakunsa, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto) on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Gouvras velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset